

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Od delnic „Narodne Tiskarne“ in sicer št.: 11, 54, 65, 84, 85, 86, 87, 88, 96, 103, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 130, 136, 143, 170, 184, 195, 197, 213, 218, 219, 220, 236, 239, 293, 325, 326, 327, 328, 329, 366, 372, 373, 376, 377, 384, 385, 386, 415, 416, 446, 447 leta 1880, se dotekla dividenda do danes, to je v teku treh let, ni zahtevala in zapade v smislu §. 28 društvenih pravil na korist rezervnega fonda.

„Narodne Tiskarne“ upravni odbor.

V Ljubljani 29. novembra.

Pri raznih prilikah, osobito pa pri tej ali drugej slavnosti, ko se je nagromadilo veliko naroda in so bili vsi govori, vse napitnice soglasno in navdušeno vzprejete, čuli smo kacega razumnika, ob enem pa optimista vsklikniti, da je naš narod jednako zaveden, jednako odločen, kakor mnogoštevilnejši narod česki.

Ta sodba je morebiti opravičena, kar se tiče veselje in slavnostij, a če premostrimo resno delovanje vsakdanjega življenja, uvidimo takoj, da ni vse tako, kakor bi moralo biti, da v resnobnem, vztrajnem delovanju daleč zaostajamo za našimi severnimi brati, da bi bilo za nas skoro koristno, ko bi zamenjali svojo vročernost, svoj južni temperament z zmerno in mirno doslednostjo naših bratov ob Labi in Veltavi.

Da je temu tako, ni nam treba segati daleč nazaj, kajti zadostujejo nam dogodki zadnjih dni. Jedva se je otvorilo narodno česko gledališče, sezidano s prostovoljnimi doneski vseh stanov od bogataša do težaka, na katero zre vsak domoljub z opravičenim ponosom, in že donajajo vsi česki listi poročila o drugem velikanskem narodnem zavodu,

kateri je narod tudi z lastnimi silami osnoval in na kateri sme biti jednako ponosen, kakor na prekrasno gledališče. In ta zavod je „Ustřední Matice školská“.

V tretjem letu svojega obstanka vzdržuje ta zavod že sedaj na 29 krajih 24 šol in 20 otroških vrtov s 120 razredi in oddelki in 7409 otroci. Meji temi šolami imajo nekatere jako veliko število učencev; na pr.: v Nyřanech 589, v Liberci 412, v Mostě 404, v Trutnovu 242, v Jihlavi 499, v Brnu 707. Vrh tega otvoril se je letos v Opavi otroški vrt z 111 deteti, nižja gimnazija s 95 dijak, ter se v kratkem osnuje večrazredna šola.

V 3. letu imela je šolska matica 187.744 gl. 66 kr. dohodkov, v vseh treh letih pa 345.573 gl. 84 kr. Članov broji to društvo že 15.106, odborov pa ima 101; vrhu tega pa je že novih odborov ali krajnih skupin 80 naznanjenih in uradno dovoljenih.

Iz teh kratkih glavnih podatkov razviden je delokrog „Ustřední Matice školské“ in žilavost in požrtovalnost naroda českega, ki se nikdar ni tako zaglobil v optimizem, da bi mislil in upal, ka bode naposled „pravična stvar“ sama po sebi zmogala. Samo jadikovanje nad nemškim „Schulvereinom“ tudi Čehom ne bi bilo pomagalo; pomagalo je resnobno, dosledno, neumorno delovanje. In dasi imajo Čehi pred seboj tako uzoren uspeh, vender nikakor ne mislijo: zdaj bomo počivali na pridobljenem!, temveč stavili so si nalogo, da ker šolska matica k uspešnemu delovanju na leto potrebuje najmanj 150.000 gld. in to tako dolgo, dokler se po njej osnovane šole ne prevzamó v javno upravo, da se bode leto za letom tudi ta, gotovo visoka vsota po doneskih in darovih nabrala v društveno blagajno.

Da bodo i to nalogo vestno in častno rešili, o tem ni dvojiti, kajti dosedanji uspeh ni jih omamil ali storil mlačne, temveč le še bolj pogumne, in

„Národní Listy“, pisóč o tem uspehu in delovanji, navdušujoč rojake k nadaljnjemu delu in k organizaciji onih krajev in mest, kjer do sedaj še ni česke šole, dali so dotičnemu članku naslov: „Pracujmo dále!“

„Delajmo dalje!“ tako se smejo severni bratje spodbujati drug drugega; kako in kaj pa naj bi rekli mi Slovenci v očígled temu sijajnemu vzgledu, mi Slovenci, ki še delati nismo pričeli, ali če smo pričeli, navadno in kmalu opešali, — na to naj si blagovoljno odgovarja vsak čitatelj sam.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. novembra.

V osebah državnih poslancev se je zadnje počitnice marsikaj spremenilo. Pričnimo pri českem klubu, ki nam kaže največ sprememb; iz njega so namreč poslanci Vorel, dr. Tonner, dr. Krejčí, Grünwald in dr. Kvičala odložili svoje mandate, in na njihovo mesto so bili voljeni poslanci Šule, dr. Ed. Grégr, upokojeni general Samec, dr. Heller in arhitekt Hlávka. Umrl pa je dr. Neubauer; za njegovo mesto kandiduje český klub dr. Tonnerja. — „Poljski klub“ je imel tri osobne premembe. Namesto umrlega barona Baum-a se je volil kanonik Zapalowicz, na mesto bolehnega dr. Rittnerja, ki je odložil svoj mandat, pa pisatelj in časnikar pl. Lozinski. Za umršim rabijem Schreiberjem, ki je bil tudi član poljskega kluba, bil je izvoljen znani Floridsdorfski rabi dr. Bloch, kateri pa najbrž ne bode vzprejet v poljski klub. — Izmej Liechtensteinevega kluba je poslanec dr. Graf odložil svoj mandat, kateri se pa doslej še ni namestil. Poslanca baron Gudena in grof Laudon iz moravskega veleposestva, ki sta glasovala z desnico, sta zamenila baron Badenfeld in grof Lützow, katera sta pa ravno predvčeraj odložila svoje mandate. — Levica ima mnogo manj prememb; v vsem vkup so bili voljeni štirje novi poslanci: dr. Kraus

LISTEK.

K a š a.

„Al' prav se piše kama ali kaša,
Se šola novočrkarjev srdita
Z ljudmi prepira starega kopita,
Kdo njih pa pravo trdi, to se vpraša!“
Dr. Preširen.

Kaša! Za božjo voljo, kaj bo iz te kaše! Tak prozaičen naslov! Tako si mislite, gospod urednik. Pa le počasi! Ali nesem postavil temu spisu na čelo Preširnové stihé? In tam je — kaša! Klasična beseda torej, če že ni klasično tisto, kar beseda pomeni.

In zdaj pač menite, da bom začel razlagati in razkladati tu pod črto kulinarčne in gastronomične skrivnosti,

— — — — kako se kuha,
Pekó se piščeta, soli se juha,
Kakó se razne mešajo salate“ . . . ?

Ne bojte se! Veste, ta naslov je samo takisto „zarad lepšega“; — idejo te kaše Vam hočem takoj načrtati. Ali čitate „Cvetje iz vrtov sv. Frančiška“? Škoda, da vprašam. To je prepobožno za

Vas. Vender, čitate barem tiste zoltorujave liste, pod katerimi se skriva stoprav „Cvetje“ samo? Vidite, na tiste liste bi Vas rad opozoril — pa tudi ne na vse, ampak samo na one, na kojih razvijam svoje ideje o novem slovenskem pravopisu. Aha, — zdaj Vam se bo stoprav zasukalo v glavi ter po mostu „asociacij idej“ boste prišli do spoznanja, da je vender-le nekako opravičen naslov moji studiji . . . „Se šola novočrkarjev srdita, z ljudmi prepira starega kopita“, — poje pesnik, in takšen novočrkar sem na tistih žoltih listih tudi jaz, gospod urednik.

Nove orthografije nam treba, — to ve vsak omikani Slovenec; treba nam orthografije, ki izrazuj, takorekoč fotografuj svojimi pisnimi znamenji živo besedo kolikor mogoče. Zdaj pa trdijo nekateri, da bi moral pravopis biti ob jednem natančen in — priročen, praktičen, ne pa kompliciran: devet črk za jeden glas! In pa še jeden moment da bi se ne smel nikdar prezreti pri ustanovljenji novega pravopisa: „slovenski novočrkar“ moral bi stopiti v zvezo z drugimi slovanskimi novočrkari — najmenj ozirati se saj na ostale Jugoslovane, ne pa po svoji trmi

kovati in variti hierogliffe, ki bi nas, kakor kitajski zid mahoma odločile od naših bratov!“

Glejte, tákih mislij so moji rojaki, — ljudje „starega kopita“! Pravopis slovenski bodi praktičen, ne pa kompliciran in, da bodi kolikor možno v zvezi z drugimi slovanskimi pravopisi! — „Prazne besede“ — pravim jaz, novočrkar Goriškega „Cvetja“. Moj pravopis je natančen, ker označuje še take jezikove glasove, ki jih — nihče drug ne sliši, kaker jaz sam! Kompliciran da bi bil moj pravopis! To gotovo ni preveč, če ima skoro vsaka črka še spređaj in zadaj kak spiritus lenis ali asper, ali kak apostrof ali kak drug rep: to je baš učenost!

Našo literaturo, če se bo z mojim pravopisom pisala, bodo že zarad samih črk (v katerih je vender tudi neki višji duh!) občudovali vsi narodi. — In da bi se morali mi zopet in zopet in toliko ozirati na druga slovanska plemena! Kaj ne moremo bivati sami zá-se? Kaj ni naše pleme — najštevilnejše?! — Drugi Slovani bodo že zavoljo nas kar ob noč zavrgli svoje orthografije pa pisali kakor mi! — Kako krasno je vender, če se piše n. pr. tako-le:

Brenner, Blaschke in Bohaty, namesto izpraznjenih mandatov: Falke-ja, bar. Gudenus-a, dr. Gross-a in Siegmund-a. V vsem nedostaje šestnajst prejšnjih poslancev, novoizvoljenih je dvanajst, voliti so še štirje. —

V gosposki zbornici je umrlo trinajst poslancev. Na njihovo mesto ni bil doslej še nihče poklican; torej je zelo verjetno, da se bodo v kratkem imenovali novi pari.

Včeraj se je v **ogerskej** državni zbornici končala specialna debata o načrtu zakona glede ženitve kristijanov z židi. Vzporejeli so se vsi paragrafi razen štirih z določkom poročevalca, da se dotični zakon uveljavi v 1. dan marcija 1884, da bode vlada imela čas odrediti potrebne izvodilne naredbe. — V klubu liberalne stranke je pred sinočnjim odločno trdilo, da se vlada pogaja z Raabskim nadžupanom grofom Khuen-Hedervary-jem zaradi hrvatskega banstva, ter da bode on imenovan. Grof Khuen ima posestva v Slavoniji, je zmožen hrvaščine in je služil kot avskultant dve leti v Zagrebu. Novemu banu bode dano na voljo izbrati si sekcijske načelnike. Takoj po imenovanju bana se bode sklical hrvatski sabor. Merodajne kroge v Zagrebu je ta vest močno osolpnila. Članovi narodne stranke zbrali so se včeraj, da se pogovorijo o položaju. Pričakovati je pasivnega upora. — Kar se je Peštanskih listov bavilo z Pražko konferenco nemških poslancev, se nobeden ne ujema s storjenimi ukrepi. „Pester Lloyd“ ne vidi v sklenjeni resoluciji nobene opozicije, nego resignacijo in celo — „prisiljeno sprijaznjenje s Taaffe-jevo sistemo“. Drugi listi svarijo o razdelitvi Česke, katera bi bila škodljiva za deželo in v kvar celej državi.

Vnanje države.

Povodom rojstvenega dne ruske carice je **bolgarski** knez v ponedeljek se udeležil slovesne zahvalnice v Sofijskej prestolni cerkvi. Po končani službi božji pristopil je ruski poslovodja Jonin, obdan z osobjem ruskega poslanstva in častništva, h knezu ter se mu zahvalil za ta čin udvorljivosti. Knez Aleksander prosil je Jonina, da izroči carici njegovo čestitko. Pozneje prosil je Jonin pismeno avdijence pri knezu, ter je bil takoj vzprejet. — Minister vnanjih stvari Balabanov, mudeč se na Dunaji, je izjavil, da namerava Bolgarska s sosednjimi državami, v prvi vrsti z Avstrijo, skleniti trgovinske pogodbe. A turška vlada je kmalu na to poudarjala svoje suverenstvo ter reklamovala za se pravico potrditve.

Iz **turške** prestolnice se poroča, da postaja spor mej pravoslavnim patrijarhatom in Porto vedno silnejši. Rusko in angleško poslanstvo se dokaj odločno zavzemata za patrijarha. Jeden del synode sili k radikalnim sredstvom: odstopu vseh patrijarhov, škofov in cerkvenih dostojanstvenikov, zaključenju vseh sol itd., ako bi se Porta ne hotela ozirati na izročeno jej spomenico patrijarhata. Za sedaj je synoda sklenila odposlati jednako spomenico Assim-paši, kateri naj jo izroči ministru za bogočastje. — Poveljnik v albanskem Skadru Hafiz-paša, vrnil se je 15. t. m. s kazenske ekspedicije v deželi rodov Hotti in Gruda. Pripeljal je seboj mnogo ujetnikov, kateri se bodo prognali v Tripolis. Hafiz-paša je baje jako strogo postopal proti gorskim stanovnikom ter je dal požgati niše in cele vasi, katere so dajale zavetišča upornikom.

Dopisi.

Iz Ptujja 28. novembra. [Izv. dop.] K volitvam v okrajni zastop mi je še dostaviti, ka je glasoval s fakcijsko stranko tudi c. kr. okrajni glavar Celjski gosp. Haas, kakor tudi nemški križevci iz Meretinc. Mi mislimo, da bi bilo primerno času, da se c. kr. politični uradniki barem glasovanja zdrže; križevci pa bi smeli glasovati s konservativno stranko. —

Znani tukajšnji širokoustnež alias dr. Kleinsasser, c. kr. **okrajni** zdravnik, ki ima po božjej milosti dokaz (?) znanja slovenščine (Macunovo spričevalo!), silno ruje proti tistim duhovnom, ki so glasovali z našo stranko. Po mnenji tega moža bi moral vsak v Ptujji nameščen duhovnik glasovati z nemško-liberalno stranko, t. j. stranko, ki vedno duhovnike psuje in katerej je naša vera deveta briga. Dalje misli ta mož, da ravnao taki možje proti mestnim interesom. G. doktor pa menda ne ve, da je bila ta volitev v **okrajni**, in ne mestni zastop? In ako vi mislite, da bi mestni duhovniki ne smeli glasovati z narodno-konservativno stranko, ali kakor jo vi zovete „national-klerikale partei,“ tako nas zovete sami, zakaj rujete vi proti 80.000 prebivalcem s.ovenske narodnosti? Ali vam dalje ni znano, da ste vi c. kr. **okrajni** zdravnik in ne mestni, in da ti uradniki spadajo pod kategorijo političnih uradnikov? Prav zelo želimo, da bi bili jednake baže možje nekaj bolj mirne krvi.

S slovenskega štajarja 26. novembra. [Izv. dop.] (O nameščevanju slovenščine nezmožnih uradnikov.) Dopisovalo se je iz raznih krajev naše domovine toliko, da bi bilo odveč upuščati se v brezuspešno dokazovanje o tej že davno pripoznani naši potrebi. Tudi ni moj namen spominjati se hvaležno onih neustrašljivih boriteljev za narodno stvar, kateri so v tem oziru posebno v teku letošnjega leta na vse kriplje delovali, da bi se ta opravičena želja izpolnila, kajti njih spominjali se bodo še naši potomci, ko bodo naša imena že davno pozabljena; nego naj se mi dovoli vprašati: kako pa mi ta prizadevanja dejansko podpiramo? Odgovor na to je čisto kratek in — sit venia verbo — tužen; priznati namreč moramo, da se je menda dosti rodoljubov našlo, ki so se v svojem času pri kupici vina navduševali za ta načela, ali pri tem je navadno tudi ostalo. Ali ni britka ironija, ako zahtevamo od vlade nameščevanje slovenščine zmožnih uradnikov ter v to svrhu sklicujemo shode, kujemo resolucije in odpošiljamo prošnje na razna mesta, med tem ko se v korporacijah, kjer imamo sami odločilno besedo, šopirijo trdi Nemci, ki niti v govoru, kamoli v pisavi neso našega jezika zmožni? Morda pa kdo poreče, da je to pretirano. Evo dokaza!

Okrajni zastop nekega čisto slovenskega okraja je od zadnjih volitev v rokah mož, katere bi razžalil, ko bi dvomil o njihovem slovenskem rodo-

ljubji. Kot tajnik pa je od zadnje volilne periode nameščen — ali bolje rečeno po svojem svaku usiljen — nek trd Nemec, kateri lomi pri občevanji s strankami neko slovenščino, ki bi — in to je menda dosti rečeno — še Celjskemu lisjaku presedala. Da ni v stanu napisati najkrajšega slovenskega stavka (nekateri trdijo celo, da mu tudi nemščina včasih preglavice dela), je samo ob sebi umevno. To človeče se torej šopiri v pisarni slovenskega okrajnega zastopa in ob jednom v občinski pisarni, na čelu katerej stoji narodni občinski odbor, in zaman išče moža, ki bi imel pogum to zadevo sprožiti, pač pa se je našel gospod, ki je hotel s tem svoje junaštvo pokazati, da je postal protektorjem omenjenega nemškega privandranca samo, da se s tem prikupi njegovemu svaku, okrajnemu mogotcu. Ako pa dotični gospod nekako samosvestno že zanaprej zagotavlja, da ga bo varoval, da se mu kaj hudega ne pripeti, znalo bi biti vender malo prerano, ker nas skušnje učijo, da so se ukrepi tudi mogočnejših gospodov ovrgli, nego je tisti, kateremu služiti si on v čast šteje. Prepričani smo namreč, da se bodo morda do prihodnje seje vender našli ljudje, kateri se ne bodo dali rabiti kot slepo orodje, ter ne bodo dopustili, da bi postale tajniške službe pri okrajnih zastopih sinekure za Haasove kreature. Kako si je znal zadnje imenovani pridobiti veljavno gospodo z uplivom, katerega mu daje uradno dostojanstvo, na svojo stran, ter tako osigurati službo svojem svaku — tajniku, o tem poročal vam bom prihodnjič, in prepričali se boste, da tudi pri nas igrajo — akoravno samo „en miniature“ — kulise veliko ulogo.

Domače stvari.

— (Trgovinska in obrtna zbornica kranjska) ima jutri 30. t. m. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani redno sejo. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo I. odseka: a) o proračunu za leto 1884; b) o dopisu podružnice avstro-ogerske banke zarad nasveta o nameščeni 5 cenzorjev. 3. Poročilo II. odseka: a) o preuredbi tarife za služabnike c. kr. glavnega carinskega urada; b) o prošnji lesne obrtne šole v Kočevji za podporo; c) o prošnji občinskega zastopa v Gori za dva somnja. 4. Posamični nasveti.

— (Gosp. J. Matjan) poslal je te dni vso prelepo opravo, katero je bil za slavnostnih dnij postavil v cesarjevo spalnico v deželni dvorci, v razstavo državne obrtne šole v Gradci. Iz Kranjske povabila sta se k udeležbi v to razstavo samo gg. J. Matjan in A. Samasa.

— (Uvažanje strojev za polovico carine.) Vsled naredbe c. kr. finančnega ministerstva z dne 2. oktobra 1882 št. 29.844 morajo prosilci za uvažanje strojev proti polovici carine ulagati prošnje pri dotičnem finančnem uradu I. instance. Akoravno obstoji ta določba že več kot leto, se vender ulagajo take prošnje neposredno pri

„Wladá'vác no'vim ču'dežem
Otro'k prišá'lw z nebé's je k na'm,
Nebé'sa slé'pim mŕ'dežem,
Morjé' odpár'lw súhŕ'm noga'm.“

ali:

„Naprá'vim tri šoto're tú'!“
„O'n dē', ka'ká'r je Pé'tár dyá'lw,
Po nye'ga zglé'dú krá'sném ki
Je wse' zapŕ'stilw, wse' razdá'lw.“

(„Cvetje“, IV. 10.)

In takó dalje, in takó dalje! — Kakó natančen in pa — praktičen pravopis, da nikoli tacega! Kaj ne?! Kakó naglo človek lahko piše s tem pravopisom; — slovenske stenografije že zarad tega ni treba! — Že za same oči je to kaj prijetnega! Meni se zdé vse tiste veje in vejice in pike in pod- in nadpičja nad, pred, za in pod pismenkami kakor rožice, ki si jih dekleta vtaknejo v lase, za uho, na prsi; ali pa kakor delikatni — ocvirki na ajdovih žgancih. Ali se ne zdi tudi Vam takó, gospod urednik? —

Ker se nihče drugi neče poprijeti moje iznajdbe, zato sem se obrnil do Vas in do Vašega razširjenega dnevnika. Prepričan sem, da boste takoj uvedli v Svoj list „Slovenski Narod“ ali prav za prav „Slówé'n'ski Ná'rô'd“ ta moj pravopis. V tej sladki

nádeji se Vam priporoča, ako se Vam bo zdelo, še za daljne razprave (ki pa bodo pisane že po novem!) z vsem spoštovanjem

Vam

udani sluga

Nó'wó'č'rká'r.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

Sedemnajsto poglavje.

(Dalje.)

Predsednik ga je pazljivo poslušal, vsako trenutje pogledujoč malega zanikrneža, ki se je delal neumnega, in se na videz ni nič zmenil za vse, kar se je godilo okrog njega.

— Dovolite, vaša prevzvišenost, da se pogovorim z vami na samem, rekel je predsednik.

Kirila Petrovič peljal ga je v drugo sobo in zaprl je za seboj duri.

Čez pol ure prišla sta zopet v sobano, kjer je ujetnik čakal, kako se bo rešila njegova osoda.

— Gospod je hotel, rekel je predsednik, posaditi te v mestno ječo, pretepsti te s šibami in

poslati v pregnanstvo; pa jaz sem se potegnil zate in sprosil ti odpuščenja. Razvezite ga!

Dečka so razvezali.

— Zahvali se gospodu, rekel je predsednik.

Deček je stopil k Kirili Petroviču in poljubil mu roko.

„Pojdi domov,“ rekel je Kirila Petrovič: „pa za naprej ne kradi malin po duplih.“

Deček je odšel, veselo je skočil s stopnic in spustil se v beg, ne ozirajoč se, čez polje v Kistenjovko. Prišedši do vasi, ustavil se je pri polpodrteji koči, prvej od kraja, in potrkal je na okno. Okno se je odprlo in neka starka se je prikazala.

„Babica, dajte mi kruha!“ rekel je deček: „od jutra še nesem nič jedel, kar od glada umiram.“

— Oh! ali si ti Mitja? Kje si se bil pa zgubil, hudiček? odgovorila je starka.

„Bodem že pozneje povedal, babica; za Boga, dajte mi kruha!“

— Le pojdi v kočo.

„Nemam časa, babica: teči moram še nekam, Kruha mi daj. Zaradi Jezusa Kristusa križanega, daj mi kruha.“

c. kr. finančnem ministerstvu. Ker se vsled tega končna rešitev zapozni, opozorilo je c. kr. finančno ravnanje v Ljubljani vsled ukaza c. kr. finančnega ministerstva s 17. novembra t. l. trgovinsko in obrtniško zbornico v Ljubljani, da naj s to določbo seznanijo industrijske kroge.

— (Izdajatelj Dunajskega tiskarskega lista „Vorwärts“, Karl Höger,) velik prijatelj g. Rüttinga in nemških stavcev v Bambergovi tiskarni, ki je pred par meseci prišel v Ljubljano urejat (!) tiskarsko društvo in je pri tej priliki zavedne slovenske stavce, ker se mu neso dali pod „njegovo peto“, pri „Ferlincu“ surovo žalil, tako, da je moral s svojimi pristaši iz Bambergove tiskarne kopita pobrati, — isti gospod Höger, ki je v svojem listu „Vorwärts“ Ljubljanske slovenske stavce surovo in neopravičeno napadal in žalil ter agitiral pri nemških tiskarskih društvih, da so odpovedali Ljubljanskemu tiskarskemu društvu podporno zvezo, bil je obsojen dne 27. novembra od Dunajskih porotnikov, ker je podlo in neopravičeno razžalil Dunajskega tiskarja Julija Walfischa, na dva meseca zapora, poostrelega vsak mesec s postom. In take baže ljudje hočejo naše poštene slovenske stavce poučevati, kako naj se vladajo, in se vozijo zato z Dunaja v Ljubljano? Gospoda Högerja, ki niti z Dunajskimi Nemci izhajati ne more, pač privoščimo g. Rüttingu in nemškemu stavcem Bambergove tiskarne, makar si ga izvolijo protektorjem novemu nemškemu tiskarskemu društvu, katero snujejo v Ljubljani. Prosit!

— (Blatna Ljubljana.) Zadnje dni bilo je po ulicah Ljubljanskih, posebno pa na Dunajski cesti grozno blato, tako, da bi gospode, ki imajo v tej zadevi besedo, prav nujno prosili, da obračajo svojo pozornost tudi v to stran. Potrebno bi bilo, da se vsaj veliki in nepretrgani kupci blata hitreje odstranijo, da prehod s strani v stran ne bode skoro nemožen.

— (Z Vrhniške) dobili smo danes pritožbo, da je cesta, ki drži od „Stare šrange“ proti Zaklancu, Horjulu in Vrzdencu, v jako slabem stanju, da je v nekaterih krajih toliko blata, da bi človek kmalu čevlje pustil v blatu, da so nekateri navozili tako debelega kamenja, da se je v temnej noči bati nesreče. Zopet drugi navozili so prsti in prođu, da je sedaj še več blata, nego prej. Za tega delj se prosi, da se bolj strogo in s silo priganjajo tisti posestniki, ki zanemarjajo svojo dolžnost.

— (Iz Zatičine) se nam poroča, da je bil zadnji — sv. Katarine — somenj tolik, da se Ljubljanski z njim niti meriti ne more. Priglasilo se je mnogo in lepe živine, ki se je jako drago spečavala. Tuji kupci so pokupili mnogo in dobro plačevali. Temu uzrok bili so deloma Ljubljanski mesarji, ki so, da bi se v bodoče znebili tujih konkurentov,

posestnikom svetovali, naj cene povišajo. A ko je jeden kmet, ki je poprej svoja vola na 450 gold. cenil, na vprašanje nekega Bavarca: Koliko? odgovoril: 500 gold., in je Bavarec vola takoj zarezal, videlo se je, da konkurenca ostane in da živina postane draga. Barantije bilo je veliko, nekdo je pri dveh parih volov na lici mesta napravil 100 gold. dobička.

— (Aksakovljeva „Rus“) prestane z novim letom zaradi prepičlega števila naročnikov.

— (Občni zbor odseka za konjerejo) c. kr. kmetijske družbe kranjske bil je dne 22. t. m. Predsedoval je načelnik g. J. Luckmann. Odbornik g. dr. Th. Rudesch poročal je obširno in temeljito o delovanju odborov. Poročilo povzamemo, da je odsek za konjerejo vsled pogodbe s poljedelskim ministerstvom udeleževal se vseh konjerejskih dotikajočih se obravnav. Najbolj gledalo se je na to, da so se žrebci po štacijah pomnoževali in da so se izročevali v privatno oskrb dobri žrebci, ki bi ustrezali našim razmeram, kar je bil povod, da se je odsek ponovljuje obrnil do c. kr. poljedelskega ministerstva s prošnjo, naj pošlje v deželo močnih angleških polukravnih konj (Halbblutpferde). Ministerstvo je sicer odseku obljubilo zaželjene žrebce, a v tej meri, kakor se je želelo, ni bilo možno, in lansko leto prišlo je nekaj žlahtnih žrebcev za lahno vožnjo. Vender mora izražati odsek za konjerejo poljedelskemu ministerstvu za vsekdaršnjo pripravljenost in podporo za povzdigo konjereje najtoplejšo zahvalo. Prošnjo občin Kostanjevica, Cerklje in Velika Dolina, naj bi se napravila za žrebce postaja v Cerkljah, je ministerstvo uslišalo, in postaja v Cerkljah prične l. 1884, nasproti pa se ona v Metliki opusti. Po zapisniku manjkali so l. 1883. na Kranjskem trije državni žrebci in odsek se je zaradi tega obrnil do ministerstva s prošnjo, naj vsaj za postaji na Selcih in v Velikem Gabru, kjer je treba močnejših žrebcev, odkaze angleške polukravnne žrebce. A žal, da se ni moglo ustreči tej želji. Odsek, preverjen o škodljivosti tega nedostatka, prosil je zopet, naj se pošljejo vsaj dobri ardenski žrebci, katere prošnji se je deloma ustreglo. Leta 1883. bilo je v 16 postajah 36 državnih žrebcev, kateri so v 2616 skokih obrežili 1487 kobil. Razen teh je bilo pri zasobnikih 27 državnih žrebcev noriškega plemena, ki so obrežili 1521 kobil. Ako se primerjata pretečeni dve leti letošnjemu, se razvidi, da se je število obrejenih kobil jako pomnožilo; kajti obrejenih je bilo l. 1881: 2316; 1882: 2872 in l. 1883: 3008. Prošnja občin: Grosuplje, Slivnica, Račna in Št. Jurij, da bi se napravila postaja za žrebce, se ni uslišala, prvič, ker je manjkalo žrebcev, drugič pa, ker iz teh krajev k bližnji postaji ni daleč. Občine Črešnjice, Št. Jurij pri Kranju, Predoslje in Kranjska Gora so prosile, da bi se v njih krajih postavili državni žrebci v privatno oskrb, a ustreglo se je samo

Kranjske Gori. Gospodu Vovku v Črnicah na Gorenskem, ki ima že več let licencirane žrebce, izposloval je odsek pri poljedelskem ministerstvu 100 gl. podpore. Odsekovo poročilo omenja potem letošnjega premiranja konj in konstatuje povsod vesel napredek, da je upati, da se konjereja na Kranjskem še bolj povzdigne. Odsek za konjerejo pridružil se je letos prošnji konjerejskega društva štajerskega, naj bi se ustanovil državni zavod za izrejo žrebcev na Štajerskem, ker bi tak zavod konjereji v Kranjske mnogo koristil. Dosedaj se ta prošnja še ni rešila. Poljedelsko ministerstvo naznanilo je odseku, naj bi se kolikor mogoče pomnožili žrebci v privatni oskrbi in izjavlja, da bode za plemo sposobne privatne licencirane žrebce tudi po pogodbi podpiralo. Poljedelsko ministerstvo misli, da ako zajamči večletno, od leta do leta povišano podporo, se bode število privatnih konj, ki bodo imeli take plemene žrebce, zdatno pomnožilo in s časom ne bode več treba državnih žrebcev v privatni oskrbi. Odsek je o tem mnenji poljedelskega ministerstva razpravljal, in se odločil za to, da se plemeni žrebci v privatni oskrbi, kolikor mogoče podpirajo, a vender je bil primoran prositi ministerstvo, da se državni žrebci, ako že ne pomnožijo, vsaj puste v sedanjem številu. V obče izjavlja odsek, da se je trudil kolikor možno za povzdigo konjereje na Kranjskem in gledal na to, da se je število v treh letih za 29 žrebcev pomnožilo. Poročilo odseka vzame zbor pritrjevalno na znanje. Gospod Emerich Mayr izraža odboru, posebno pa načelniku g. J. Luckmannu zahvalo zboru za uspešno delovanje in izraža upanje, da g. Luckmanu volitev v novi sprejme. Cesarski svetnik g. Murnik naznanja, da zaradi premnogih drugih poslov ne more prevzeti volitve v odbor. Potem se je vršila volitev v odbor, in zborovanje se sklenilo, ko se je še zahvalil načelnik g. Luckmann poljedelskemu ministerstvu in poveljniku žebčarske stacije na Selih za podporo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 29. novembra. Gradsko zastupstvo zaključilo jednoglasno, kupiti 200 sreček „Narodnega doma“. Živeli Hrvati!

Akad. društvu „Slovenija“ na Dunaji

poslali so za Miklošič-ev album in v obče za Miklošič-ovo svečanost darove sledeči gg.:

Vesela družba narodnih učiteljev v Loki	gl.	120.
Dr. Celestin, profesor v Zagrebu	„	3.—
J. Zelenik, odgojitelj na Dunaji	„	5.—
Dr. Firbas, not. koncipijent na Dunaji	„	5.—
Dr. Jože Pajek, profesor v Mariboru	„	2.—
Dr. Serbec, advokat v Celju	„	5.—
Anton Artel, profesor v Beljaku	„	2.—
Fran Brežnik, profesor v Rudolfovcu	„	3.—
Matija Valjavec, profesor v Zagrebu	„	5.—
Kučak, profesor v Zagrebu	„	1.—
Luka Svetec, deželni poslanec in notar v Litiji	„	5.—
Blaž Mohar, deželni poslanec in župan v Loki	„	2.—
Dr. G. Ipavic, zdravnik v Št. Jurju n. j. ž.	„	3.—
Celovska čitalnica	„	5.—
J. Jesenko, profesor v Trstu	„	2.—
Dr. Vidrič, odvetnik v Zagrebu	„	5.—
Dr. Papež, deželni poslanec in odvetnik v Ljubljani	„	5.—
Viktor Rohrmann v Ljubljani	„	2.—
Ivan Šesek v Ljubljani	„	1.—
Dr. Hraševac v Ljubljani	„	1.—
Josip Rihar v Ljubljani	„	1.—
Nik Lenček v Ljubljani	„	1.—
Neimenovani v Ljubljani	„	1.—
J. Jan v Ljubljani	„	—50.
Dr. Val. Zarnik, odvetnik v Ljubljani	„	5.—
Dr. Sket, profesor v Celovcu	„	2.—
Dr. J. Purgaj v Gradcu	„	3.—
Mariborski bogoslovci	„	8.40.
Scheinigg, profesor v Celovcu	„	1.—
Žolgar, profesor v Celju	„	2.—
Dr. J. Gršak, notar v Ormoži	„	3.—
Dr. Žizek, zdravnik v Ormoži	„	2.—
Sporn, župnik v Ormoži	„	2.—
Dr. Omulec, odvetnik v Ormoži	„	2.—
Dr. P. Turner v Budapešti	„	5.—
Janko Pajk, profesor v Brnu	„	2.—
P. A. Einšpieler, dež. poslanec v Celovcu	„	5.—
J. Marn, profesor v Ljubljani	„	3.—
Žakelj, profesor v Ljubljani	„	1.—

— Tak potepuh, godrnjala je starka: na, tu imaš kos kruha, in pomolila mu je kos skozi okno.

Deček je z veseljem ugriznil, in zvečel šel je počasi dalje.

Zučelo se je mračiti. Mitja jo je zavil mej vrti in kozolci v Kistenjovski gozdič. Prišedši do dveh smrek, stoječih kakor dva prednja gozdna stražnika, se je ustavil ter pogledal na vse strani; potem je zažvižgal, da je vse skozi ušesa letelo in začel je poslušati; lahko in dolgo žvižganje zaslišalo se je za odgovor; nekdo je prišel iz gozdiča in se mu približal.

Osemnajsto poglavje.

Kirila Petrovič hodil je gori in doli po sobani in glasno žvižgal, kakor po navadi, svojo pesen. Vsa hiša bila je po konci; sluge in dekleta so begali semtertja. Na dvorišču se je gnetil narod. V oblačilnici mlade gospodarice je pred zrkalom neka gospa, okrožena z deklami, opravljala blede negibljivo Marijo Kirilovno; njena glava se je uklanjala in medlo omahovala pod težo brilantov; lahko se je zganila, ko jo je zbudila nepredvidna roka, pa molčala je, ravnodušno gledajoč v strop.

„Ali boste že skoraj gotovi?“ razlegel se je v durih glas Kirile Petroviča.

— Koj! odgovorila je dama. Marija Kirilovna, ustanite in pogledajte se, če je dobro? Marija Kirilovna je ustala, pa ni ničesar odgovorila. Duri so se odprle. Nevesta je napravljena, rekla je dama Kirili Petroviču: ukažite zapreči voz.

„Z Bogom!“ odgovoril je Kirila Petrovič, in — vzela je razpelo — „pojdi k meni, Marička“, rekel je z ganljivim glasom, „blagoslovilam te ...“

Uboga deklica pala je na koleno in zjokala se je. „Ljubi oče ... ljubi oče ...“ jecala je, in polile so jo solze, njen glas je zamiral. Kirila Petrovič hitel je blagosloviti jo; in vzdignili so jo ter odnesli na voz. K njej ste se useli namestnica matere in jedna dekla. Peljali so se v cerkev. Tam jih je čakal ženin. Šel je nevesti nasproti, in osupnila ga je njena blede in njen čuden obraz. Šli so v hladno, prazno cerkev; za njimi zaprli so duri. Duhovnik stopil je od oltarja, in precej je začel. Marija Kirilovna ni ničesar videla, ničesar slišala; mislila je samo na jedno stvar celo jutro: pričakovala je Dubrovskega. Ko se je duhovnik obrnil k njej z navadnim vprašanjem, se je zganila in otrpela; vedno se je opotavljala, še vedno je čakala. Duhovnik spregovoril je nepreklicljive besede, ne da bi čakal odgovora. (Konec prih.)

M. Vodušek, profesor v Ljubljani . . .	gl.	1.—
Dr. Valenta, profesor in vladni svetnik v Ljubljani . . .	"	5.—
T. Zupan, profesor v Ljubljani . . .	"	5.—
A. Kragelj, suplent v Ljubljani . . .	"	1.—
Fran Levec, profesor v Ljubljani . . .	"	2.—
Fran Erjavec, profesor v Gorici . . .	"	2.—
Anton Žuža, kanonik v Laškem Trgu . . .	"	10.—
Luka Robič, dež. poslanec v Ljubljani . . .	"	3.—
Laurenčij Herg, kanonik v Mariboru . . .	"	1.—
Fr. Kosar, kanonik v Mariboru . . .	"	1.—
J. Matjašič, kanonik v Mariboru . . .	"	1.—
F. Ogradi, kanonik v Mariboru . . .	"	2.—
J. Globočnik, profesor v Ljubljani . . .	"	1.—
Jakob Meško, župnik pri Sv. Lovrenci v Slovenskih Goricah . . .	"	1.—
Sinko, kaplan pri Sv. Lovrenci v Slovenskih Goricah . . .	"	1.—
J. Celestina, profesor v Ljubljani . . .	"	1.—
Dr. J. Drč, zdravnik v Ljubljani . . .	"	1.—
Anton Klein, tiskar v Ljubljani . . .	"	1.—
Jak. Praedika, profesor v Ljubljani . . .	"	1.—
Dr. L. Požar, gimn. učitelj v Ljubljani . . .	"	1.—
Dr. Anton Rojc, advokatski koncipijent v Ljubljani . . .	"	1.—
J. Trtnik, gimn. učitelj v Ljubljani . . .	"	1.—
J. Tomec, mestni komisar v Ljubljani . . .	"	1.—
Ivan Vrhovec, učitelj na realci v Ljubljani . . .	"	1.—
Fran Orešec, tajnik Matice Slovenske v Ljubljani . . .	"	2.—
Fran Levstik, skriptor v Ljubljani . . .	"	5.—
Dr. J. Vošnjak, drž. in dež. poslanec v Ljubljani . . .	"	2.—
Ivan Murnik, tajnik trg. in obrt. zbornice v Ljubljani . . .	"	5.—
Makso Pletersnik, profesor v Ljubljani . . .	"	5.—
Dr. J. Zupanec, notar v Ljubljani . . .	"	10.—
Anton Raič, profesor v Ljubljani . . .	"	10.—
Orožen, profesor v Kopru . . .	"	1.—
Koprivšek, profesor v Novem Mestu . . .	"	1.—
Jakob Hafner, profesor v Ljubljani . . .	"	1.—
Fr. Šuklje, dež. poslanec in profesor v Ljubljani . . .	"	3.—
Dr. Ferjancič, drž. pravdnika namestnik v Novem Mestu . . .	"	1.—
Drd. E. Volčič v Novem Mestu . . .	"	1.—
Dr. Jurtela, adv. koncipijent v Ptuji . . .	"	2.—
Božidar Rajč in drugovi, Ptuj in okolica . . .	"	18.—
Lesar na Dunaji . . .	"	1.—
Hribar, glavni zastopnik banke „Slovije“ v Ljubljani . . .	"	5.—
Karol Rudež, dež. poslanec v Gracarjevem Turnu . . .	"	5.—
Profesor Hubad na Dunaji . . .	"	2.—

Skupaj . . . gl. 239.10.

Vsem gospodom darovalcem izreka odbor v imenu društva in v imenu ostale slovanske mladeži za veliko podporo najpristrčnejšo zahvalo.

Za odbor akad. društva „Slovenija“:

Matija Murko, stud. phil., t. č. predsednik.
Fran Pavlin, stud. techn., t. č. blagajnik.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim poteče koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta . . . 3 gld. 30 kr.
„jeden mesec . . . 1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta . . . 4 gld. — kr.
„jeden mesec . . . 1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tuji:

dne 28. novembra.

Pri **Slonu**: Hieber iz Gradca. — Baučarič iz Dalmacije. — Klinger iz Lokve.
Pri **Mallet**: Baumgartner z Dunaja. — Hlašek iz Maribora. — Buchreiner z Dunaja. — Deisch iz Trsta. — Böheim z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

27. novembra: Jožef Levec, kupčevalcev sin, 5 let, Reseljev trg št. 1, za difterido.
28. novembra: Ana Gantar, postreščekova hči, 16 mesecev, Kolizejske ulice št. 4, za vnetico v grlu.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armšč.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. nov.	7. zjutraj	744.10 mm.	+ 5.4° C	sl. svz.	obl.	0.30 mm.
	2. pop.	744.96 mm.	+ 8.4° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	746.65 mm.	+ 6.2° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura + 6.7°, za 4.7° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. novembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter . . .	7	96
Rež, . . .	5	4
Ječmen . . .	4	23
Oves, . . .	2	92
Ajda, . . .	5	4
Proso, . . .	5	20
Koruza, . . .	5	40
Leča . . .	8	50
Grah . . .	8	50
Fižol . . .	9	50
Krompir, 100 kilogramov . . .	2	68
Maslo, kilogram . . .	—	96
Mast, . . .	—	88
Špeh frišen . . .	—	60
„povojen, . . .	—	74
Surovo maslo, . . .	—	85
Jajca, jedno . . .	—	3 1/2
Mleko, liter . . .	—	8
Goveje meso, kilogram . . .	—	60
Telečje . . .	—	56
Svinjsko . . .	—	52
Kostrunovo . . .	—	34
Kokoš . . .	—	45
Golob . . .	—	18
Seno, 100 kilogramov . . .	2	5
Slama, . . .	1	87
Drva trda, 4 kv. metre . . .	6	80
„ mehka, „ „ „ . . .	4	40

Dunajska borza.

dné 29. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta . . .	79 gld.	—	kr.
Srebrna renta . . .	79	35	„
Zlata renta . . .	98	40	„
5% marčna renta . . .	93	40	„
Akcije narodne banke . . .	837	—	„
Kreditne akcije . . .	281	20	„
London . . .	120	55	„
Srebro . . .	—	—	„
Napol. . .	9	58	„
C. kr. cekini . . .	5	70	„
Nemške marke . . .	59	15	„
4% državne srečke iz l. 1854 . . .	250 gld.	119	50
Državne srečke iz l. 1864 . . .	100 gld.	170	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	97	90	„
Ogrska zlata renta 6% . . .	120	10	„
„ „ 4% . . .	87	05	„
„ papirna renta 5% . . .	85	—	„
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig. . .	104	—	„
Dunava reg. srečke 5% . . .	100 gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . .	119	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice . . .	102	80	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice . . .	104	50	„
Kreditne srečke . . .	100 gld.	172	50
Rudolfove srečke . . .	10	19	„
Akcije anglo-avstr. banke . . .	120	107	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . .	216	40	„

„VALVASOR“

Krajčeva izdaja, nevezan, se cenó **proda**. — Natančneje se izve pri upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Št. 7308.

(752—3)

Razpis.

V deželnej bolnici v Ljubljani je služba se kundarija z adjutom letnih 400 gld. in z začasno letno nagrado 150 gld. za službena opravila na blazničnem oddelku, s prostim stanovanjem v bolnici, z letno odškodnino 35 gld. za kurjavo in 7 gld. 20 kr. za svečavo, na dōbo 2 let za oddati, ki se pa po zadovoljilnem službovanji lahko še dvakrat in sicer vselej za 1 leto podaljša.

Prošnje za to službo z dokazili o zdravniškem doktoratu ali vsaj o dovršeni medicinični fakulteti in slučajno o dosedanjem službovanji in o zmožnosti slovenskega ali kacega družega slovanskega jezika naj se

do 15. decembra 1883.

pošljejo vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega, v Ljubljani, dné 17. novembra 1883.

Deželni glavar: Thurn.

Ravnokar pričenja izhajati

Friderika Fröbel-a

„MENSCHEN-ERZIEHUNG“,

Erziehungs-, Unterrichts- & Lehrkunst.

I. vezek.

Naročila vzprejema

(760)

Iv. Giontini v Ljubljani.

Stanovanje,

obstoječe iz **sobe, sobice, kuhinje** in zraven pripadajočega **vrta**, posebno pripravno za vrtnarja, se daje takoj v **najem**.

Natančneje v upravništvu tega lista.

(754—3)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

je izšel in se dobiva **Turgenjeva** roman: **NOV**. Preložil M. Mälovrh. Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr.

Za **znižano ceno**

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.

III. zvezek, ki obsega: Prvi poljub, novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skalec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 15 kr.

Za vseh 5 zvezkov naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodcu, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodcu, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, šrve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: **Echte Mariasoller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitu, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj nznantjo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—116)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.